

“मीठे बच्चे- प्राण दान दिनेवाला बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले यस्तो ज्ञान दिनुहुन्छ जसबाट प्राण दान मिल्छ, यस्तो प्राण दान दिनेवाला बाबालाई प्यारले याद गर ।”

प्रश्न:- कुन आधारमा २१ जन्मसम्म तिम्रा सबै भण्डार भरपूर रहन्छन् ?

उत्तर:- संगमयुगमा तिम्री बच्चाहरूलाई जुन ज्ञान मिल्छ, त्यो आमदानीको स्रोत हो । यस पढाइको आधारबाट सबै भण्डारहरू भरिपूर्ण हुन्छन् । यस पढाइबाट २१ जन्मको खुशी मिल्छ । यस्तो कुनै चीज हुँदैन जसको प्राप्तिको इच्छा रहोस् । बाबाले ज्ञानको यस्तो दान दिनुहुन्छ, जसबाट आत्मा केबाट के बन्छ ।

ओम् शान्ति । भगवानुवाच- शालिग्रामहरूले सम्भन्छन् शिवबाबा हामीलाई पढाउन आउनुहुन्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- उहाँले नै सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्नुहुन्छ । बच्चाहरूलाई अब कुनै नयाँ कुरा लाग्दैन । समझमा आएको छ । मानिसहरूले त सबै भुलेका छन् । जसले पढाउनुभयो उहाँको सट्टा पहिलो नम्बरमा पढ्नेवालाको नाम राखिदिएका छन् । तिम्रिले पढ्दा-पढ्दा यो कुरा सिद्ध गर्नु छ । भारतवर्षका शास्त्रहरूको नै कुरा हो, अरू धर्मका शास्त्रहरूको होइन । भूल नै हिन्दू शास्त्रहरूको छ । तिम्री बाहेक यो कुरालाई अरू कसैले सिद्ध गर्न सक्दैन । बच्चाहरू जान्दछन्- यो अनादि ड्रामा हो, फेरि पनि दोहोरिने छ । तिम्री मनुष्यमात्रलाई सुधार्ने पुरुषार्थ गर्छौं । मनुष्य जब सुध्निन्छन् तब दुनियाँ नै सुध्निन्छ । सत्ययुग हो सुध्नेको नयाँ दुनियाँ र कलियुग हो नुसुध्नेको पुरानो दुनियाँ । यो पनि तिम्री बच्चाहरू राम्रोसँग बुझ्दछौ र धारण गरेर सम्झाउन लायक पनि बन्छौ । यसमा बडो शुद्धता (रिफाइननेस) चाहिन्छ । बाबाले तिम्रीलाई कति शुद्ध तरिकाले सम्झाउनुहुन्छ, सुधार्नुहुन्छ । बाबाले भन्नुहुन्छ- जब तिम्री सुध्निन्छौ फेरि मलाई सुधार्ने आवश्यकता रहँदैन । तिम्री अन-आर्य बनेका थियौ, अब आर्य अर्थात् देवी-देवता बन्नु छ । त्यो त सत्ययुगमा नै हुनेछौ । उनीहरू सबै सुध्नेका थिए अब नसुध्नेकाले उनीहरूको पूजा गर्छन् । यो कसैको बुद्धिमा आउँदैन हामी उनीहरूलाई किन सुध्नेको भन्छौं ? हुन त सबै मनुष्य नै हुन्, जो सुध्नेका आर्य थिए उनीहरू नै अहिले नसुध्नेका बनेका छन् । आर्य र अन-आर्य । बाँकी त्यो जुन आर्य समाज छ, त्यो मठ-पंथ हो । यो सबै वृक्षबाट स्पष्ट बुझ्न सक्छौ । यो हो मनुष्य सृष्टिको वृक्ष, यसको आयु ५ हजार वर्षको छ । यसको नाम कल्पवृक्ष हो । तर कल्पवृक्ष शब्दबाट मनुष्यहरूको बुद्धिमा वृक्ष आउँदैन । तिम्रीलाई वृक्षको रूपमा सम्झाइएको छ । उनीहरू भन्छन्- कल्प लाखौं वर्षको छ । बाबाले भन्नुहुन्छ- ५ हजार वर्षको छ । अरू कसैले कति वर्ष सुनाउँछन् कसैले कति । पूरा सम्झाउनेवाला कोही छैन । आपसमा कति शास्त्रवाद गर्छन् । तिम्रो त यो रूहरिहान हो, तिम्री गोष्ठी गर्छौ, यसलाई रूहरिहान भनिन्छ । प्रश्न-उत्तर सम्भन्धको लागि पनि गर्छन् । बाबाले तिम्रीलाई जे सुनाउनुहुन्छ, त्यसबाट नै शीर्षक निकालेर तिम्री सुनाउँछौ । उनीहरूले के सुनाउँछन् त्यो पनि तिम्री गएर सुन । फेरि आएर यस प्रकारको वाद-विवाद चल्छ भनेर सुनाउनुपर्छ ।

पहिले त यो सम्झाउनु छ- गीताका भगवान् को हुनुहुन्छ ? भगवान् बाबालाई भुल्नाले खाता विल्कुलै चट भएको छ । तिम्री बच्चाहरूको त बाबासँग प्यार छ । तिम्री बाबालाई याद गर्छौ । बस, बाबा नै प्राण दान दिनेवाला हुनुहुन्छ । ज्ञानको यस्तो दान दिनुहुन्छ जसले तिम्री केबाट के बन्छौ । त्यसैले बाबासँग प्यार राख्नु छ । बाबाले हामीलाई यस्ता-यस्ता नयाँ कुरा सुनाउनुहुन्छ । हामी कृष्णलाई कति याद गर्छौ, उनले केही दिँदैनन् । नारायणलाई याद गर्छन् । याद गर्नाले केही हुन्छ र ? हामी त कंगालको कंगाल नै रह्यौं । देवताहरू कति सम्पन्न थिए । अब सबै चीजहरू नक्कली भएका छन् । जसको कुनै मूल्य थिएन त्यसलाई पनि पैसा पर्ने भएको छ । वहाँ अनाज आदिको मूल्यको कुनै कुरा हुँदैन । सबैको आफ्नो-आफ्नो सम्पत्ति आदि हुन्छ, कुनै अप्राप्त वस्तु हुँदैन, जसको प्राप्तिको इच्छा रहोस् । बाबा भन्नुहुन्छ- म तिम्रो भण्डारा भरिपूर्ण गरिदिन्छु । तिम्रीलाई यस्तो ज्ञान दिन्छु जसबाट तिम्रो भण्डार भरिन्छ । तिम्रो बुद्धिमा छ- ज्ञान आमदानीको स्रोत हो । ज्ञान नै सबैकुरा हो । यस पढाइबाट तिम्री कति ऊँचा बन्छौ ! पढाइको भण्डार हो नि । ती शिक्षकहरू पढाउँछन्, उनबाट अल्पकालको सुख मिल्छ । यस पढाइबाट तिम्रीलाई २१ जन्मको सुख मिल्छ । तिम्री

बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ । यो बुझ्न समय लाग्छ । चाडै कसैले सम्भन्न सक्दैन । करोडौंमा कोही निकल्छन् । आधाकल्प देखि सबै मनुष्यहरूले एक-अर्कालाई गिराउँदै आएका छन् । चढाउनेवाला एक बाबा हुनुहुन्छ । बेहदको पढाइ पढाउनेवाला बाबाको सट्टा पढ्नेवालाको नाम राखिदिएका छन् । दुनियाँले यी कुराहरूलाई जान्दैन । भन्छन्— भगवानुवाच, पढाएर जानुभयो । फेरि उहाँको कुनै शास्त्र रहँदैन । सत्ययुगमा कुनै शास्त्र हुँदैन । यी सबै हुन् भक्ति मार्गका सामग्रीहरू । कति ठूलो वृक्ष छ । भक्तिका यी अनेक हाँगाविँगाहरू नभएको भए वृक्षको नाम पनि रहने थिएन । यी सबै धारणा गर्नुपर्ने कुराहरू हुन् । तिमी धारणा गर्छौ । पढाउनेवाला त पढाएपछि गुम हुनुहुन्छ । पढ्नेवाला आएर विश्वका मालिक बन्छन् । कति नयाँ कुराहरू छन् । एउटा कुरा पनि कसैको बुद्धिमा बस्दैन । विद्यार्थी पनि तिमी सबै नम्बरवार छौ, कोही पास हुन्छौ, कोही फेल हुन्छौ । यो हो बेहदको ठूलो परीक्षा । तिमी जान्दछौ हामीले अहिले राम्रोसँग पढ्यौं भने कल्प-कल्पान्तर राम्रो पढ्नेछौं । राम्रो पढ्नेवाला नै उच्च पद पाउँछ । नम्बरवार सबै जानेछन् । सारा क्लास ट्रान्सफर हुन्छ । नम्बरवार गएर बस्छन्, यो ज्ञान पनि आत्मामा छ । राम्रो या नराम्रो संस्कार पनि आत्मामा हुन्छ । शरीर त माटो हो । आत्मा निर्लेप हुन सक्दैन । शत प्रतिशत सतोप्रधान र शत प्रतिशत तमोप्रधान को हुन्छन् यो पनि तिमी बच्चाहरू सम्भन्छौ । पहिले त गरिबहरूलाई उठाउनु छ । ती पहिले आउनेछन् । गुरुहरूका पनि जब राम्रा-राम्रा अनन्य शिष्यहरू आउनेछन् तब उनीहरू सबैको बुद्धि खुल्ने छ । आफ्नै पातहरू निकल्दै गएको देख्नेछन् । यहाँका जो हुनेछन् उनीहरू त निकल्ने नै छन् । बाबा आएर नयाँ वृक्ष शुरू गर्नुहुन्छ । जो अरू-अरू धर्ममा गएका छन् तिनीहरू सबै फर्किनेछन् । फेरि पनि आफ्नै देशमा आउनेछन् । भारतवर्षका नै थिए नि । हाम्रा शाखाका जो छन् ती सबै आउनेछन् । पछि गएर तिमीले सबै सम्भन्दै जानेछौ । अब बाहिरबाट सबैलाई धक्का मिल्दै जानेछ । जहाँ-जहाँ बाहिरका छन् तिनीहरूलाई भगाउँदै रहन्छन् । सम्भन्छन्— यी अत्यन्तै धनवान् भएका छन् । यहाँ बस्ने गरिब भएका छन् ।

पछि गएर सबैलाई आ-आफ्नो धर्ममा जानुपर्छ । आखिरमा सबै आफ्ना-आफ्ना घरतर्फ भाग्नेछन् । वेलायतमा कोही मर्छ भने उसलाई आफ्नै देशमा नै लिएर आउँछन् किनकि भारतवर्ष फस्टक्लास पवित्र भूमि हो । भारतवर्षमा नै नयाँ दुनियाँ थियो । यस समयमा यसलाई निर्विकारी दुनियाँ भन्न सकिदैन । यो हो विकारी दुनियाँ यसैले बोलाउँछन्— पतित-पावन आउनुहोस्, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । हुन त दुनियाँ त यही नै हो तर पनि यस समयमा दुनियाँमा कोही पनि पावन त छैन । पावन आत्माहरू मूलवतनमा हुन्छन् । त्यो हो ब्रह्म महत्तत्त्व । सबै पावन बनेर वहाँ जानेछन् । फेरि पार्ट बजाउन नम्बरवार आउनेछन् । आदि सनातन देवी-देवता धर्मको यो जग (फाउण्डेसन) हो । फेरि तीनवटा हाँगा (ट्यूब)हरू निकल्छन् । यो त देवता धर्म हो । यो कुनै हाँगा होइन । पहिला यो फेद फेरि तीन हाँगा निस्कन्छन् । मुख्य छन् ४ धर्म । सबैभन्दा राम्रो धर्म हो यो ब्राह्मण धर्म । यसको धेरै महिमा छ । तिमी यहाँ हीरा समान बन्छौ । बाबाले तिमीलाई यहाँ पढाउनुहुन्छ । त्यसैले तिमी कति ठूला छौ । देवताहरू भन्दापनि तिमी ब्राह्मण बडो ज्ञान स्वरूप (नलेजफुल) छौ । आश्चर्य छ नि । हामीले जुन ज्ञान लिन्छौं त्यो हामीसँगै जान्छ । फेरि वहाँ ज्ञानलाई नै भुल्छौ । तिमी जान्दछौ पहिले हामी के पढ्यौं, अहिले के पढ्छौं । आई.सी.एस.वालाले के पढ्छन् र पछि गएर के पढ्छन् । फरक त छ नि । पछि गएर तिमीले धेरै नयाँ प्वाइन्टहरू सुन्नेछौ । अहिले बताउँदिन । पार्ट नै पछि सुन्ने छ । बुद्धिमा रहन्छ— ज्ञानको पार्ट पूरा हुने समयमा हामी पनि बाबाको ज्ञानलाई धारण गरिहाल्नेछौं । फेरि हाम्रो पार्ट स्वर्गमा शुरू हुनेछ । उनीहरूको पार्ट पूरा हुनेछ । बुद्धिमा धेरै राम्रो धारणा चाहिन्छ । स्मरण गर्दै जाऊ, बाबालाई याद गर्दै जाऊ । याद भएन भने कम पद पाउनेछौ । बाबालाई याद गर्दा-गर्दा शरीरको भान निकल्ने छ । संन्यासीहरूले पनि यस अवस्थाको अभ्यास गर्दा-गर्दा शरीरलाई छोडिदिन्छन् । तर तिनीहरूको बाटो फरक छ, यसैले उनीहरूलाई फेरि जन्म लिनुपर्छ । अनुयायीहरूले सम्भन्छन् उनी ब्रह्ममा लीन भए, फेरि फर्केर आउन सक्दैनन् । बाबाले सम्भाउनुहुन्छ— फर्केर कोही पनि जान सक्दैन । पछि गएर जब सबै कलाकारहरू स्टेजमा आउनेछन् तब फेरि घर जानेछन् । त्यो हो हदको विनाशी नाटक, यो हो बेहदको अविनाशी नाटक । तिमी राम्रोसँग सम्भाउन सक्छौ, यो ड्रामा जुम्रा सरह चल्छ । उनीहरूले त फेरि सानो-सानो ड्रामा बनाउँछन् ।

भूटा फिल्महरू बनाउँछन् । तिनीहरूमा अलिकति राम्रो कुरा हुन्छ जस्तै विष्णुको अवतरण देखाउँछन् । यस्तो होइन माथिबाट कोही उत्रेर आउँछ । लक्ष्मी-नारायण पार्ट बजाउन आउँछन् । बाँकी माथिबाट कोही उत्रेर आउँदैन । अब तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले पढाउनुहुन्छ । तब यी कुराहरू तिमीले सबै सम्भन्न सक्छौ । पहिले तिमी पनि तुच्छ बुद्धि थियौ । जब बाबाले सम्झाउनुभयो तब तिम्रो दिमाग (कपाट) खुलेको छ । यति समय जे-जति सुन्यौ कुनै कामको थिएन, भन् गिर्दै गयो यसैले तिमी सबैबाट लेखाउँछौ । जब लेखेर दिन्छन् तब सम्भन्छ- केही बुद्धिमा बसेको छ । बाहिरबाट आउँछन्, फाराम भराउँछन् भने हाम्रो कुलको हो भनेर थाहा हुन्छ । मूल कुरा हो बाबालाई जान्नु । सम्भन्- कल्प-कल्प बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । यो सोध्नु छ- कहिलेदेखि पवित्र बनेकाछौ ? चाँडै सुध्दैनन् । घरि-घरि मायाले पक्रिन्छ । कच्चा छ भनेर देखेपछि निलिहाल्छ (हप गरिहाल्छ) । कति महारथीहरूलाई पनि मायाले निलेको (हप गरेको) छ । शास्त्रहरूमा पनि अहिलेको नै उपमा छ । मन्दिरमा पनि घोडा सवार, महारथी, पैदलयात्री देखाउँछन् । तिमी अब आफ्नो यादगार देख्छौ । जब तिमी बनिसक्छौ भक्ति रहने छैन । तिमी कसैलाई पनि ढोग्न सक्दैनौ । तिमी सोध्नेछौ यी कहाँ गए ? यिनको आत्मकथा भन्नुहोस् । बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञानस्वरूप (नलेजफुल) बनाउनुभएको छ त्यसैले तिमी सोध्छौ भने नशा राख्नु छ । पास विद अनर ८ हुन्छन् । यो धेरै ठूलो जाँच हो । आफूलाई देख्नु छ- मेरो आत्मा पवित्र बनेको छ ? ब्याट्री तब भरिने छ जब योग हुनेछ । बाबासँग योग भयो भने सतोप्रधान बन्नेछौ । तमोप्रधान आत्मा फर्केर जान सक्दैन ।

यो पनि ड्रामा हो । वहाँ दुःख दिने कुनै चीज हुँदैन । गाईहरू पनि सुन्दर हुन्छन् । कृष्णको साथमा गाईहरू कति सुन्दर देखाउँछन् । ठूला-ठूला मनुष्यहरूका फर्निचर पनि सुन्दर हुन्छन् । गाईले राम्रो दूध दिन्छ, तब त दूधको नदी बग्छ । अहिले यहाँ छैन । अहिले तिमी ज्ञानस्वरूप बनिसकेका छौ । यस दुनियाँलाई तिमी तुच्छ सम्भन्छौ । यसको सारा किचडा स्वाहा हुनु छ । फेरि सारा किचडा निस्केपछि सबै स्वच्छ बन्नेछन् । हामी आफ्नो राजधानीमा जान्छौ । त्यसको नाम हो स्वर्ग । सुन्दा नै खुशी हुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) यो नसुध्नेको पुरानो दुनियाँलाई सुधार्नको लागि स्वयम्लाई सुधार्नु छ, आफ्नो बुद्धिलाई बाबाको यादले शुद्ध (रिफाइन) बनाउनु छ ।
- २) आपसमा रूहरिहान गर्नुपर्छ, वाद-विवाद होइन । ज्ञानको दान गरेर सर्वको भण्डारा भरिपूर्ण गर्नु छ ।

वरदान:- पवित्रताको वरदानलाई निजी संस्कार बनाएर पवित्र जीवन बनाउनेवाला मेहनत मुक्त भव

कतिपय बच्चाहरूलाई पवित्रतामा मेहनत लाग्छ, यसबाट सिद्ध हुन्छ वरदाता बाबाबाट जन्मको वरदान लिएको छैन । वरदानमा मेहनत हुँदैन । हरेक ब्राह्मण आत्माको जन्मदेखिको पहिलो वरदान हो “पवित्र भव, योगी भव” । जसरी जन्मदेखिका संस्कार धेरै पक्का हुन्छन्, त्यसैले पवित्रता ब्राह्मण जन्मको आदि संस्कार, निजी संस्कार हो । यसै स्मृतिले पवित्र जीवन बनाऊ । मेहनतबाट मुक्त बन ।

स्लोगन:- जसमा सेवाको शुद्ध भावना हुन्छ ऊ नै ट्रस्टी हो ।